

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 15 d.*

„Valstybės pagalba — Bankų sektorius — Danijos FIH bankui suteikta pagalba perleidžiant jo sumažėjusios vertės turtą naujai patronuojamajai bendrovei ir vėliau jį išperkant Danijos įstaigai, atsakingai už finansinio stabilumo užtikrinimą — Valstybės pagalba bankams krizės periodu — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažįstama suderinama su vidaus rinka — Pagalbos sąvoka — Privataus investuotojo kriterijus — Privataus kreditoriaus kriterijus — Pagalbos sumos apskaičiavimas — Pareiga motyvuoti“

Byloje T-386/14

FIH Holding A/S, įsteigta Kopenhagoje (Danija),

FIH Erhvervsbank A/S, įsteigta Kopenhagoje,

atstovaujamos advokatės O. Koktvedgaard,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Flynn ir P.-J. Loewenthal,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2014 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimą 2014/884/ES dėl valstybės pagalbos SA.34445 (12/C), kurią suteikė Danija, kad FIH bankui nuosavybės teise priklausantis turtas būtų perduotas įmonei FSC (OL L 357, 2014, p. 89),

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai F. Dehousse ir A. M. Collins (pranešėjas),

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. vasario 25 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

Bendrosios aplinkybės

- 1 Viena iš dviejų ieškovių – *FIH Erhvervsbank A/S* (toliau – FIH) – yra uždaroji akcinė bendrovė, įsteigta pagal Danijos bankus reglamentuojančius teisės aktus ir kontroliuojama Danijos bankų priežiūros institucijų. FIH ir visos jos patronuojamosios bendrovės yra valdomos kitos ieškovės – *FIH Holding A/S* (toliau – *FIH Holding*).
- 2 Kaip ir kiti bankai, FIH naudojo tam tikromis priemonėmis, Danijos Karalystės priimtomis jos bankų sektoriui stabilizuoti. 2009 m. birželio mėn. FIH gavo 1,9 mlrd. Danijos kronų (DKK) (apie 225 mln. eurų) 1 kategorijos mišraus kapitalo injekciją pagal Danijos įstatymą dėl valstybės finansuojamų kapitalo injekcijų. Šį įstatymą 2009 m. vasario 3 d. Sprendimu C(2009) 776 *final* dėl valstybės pagalbos schemos N31a/2009 – Danija Europos Komisija patvirtino kaip su vidaus rinka suderinamą pagalbos schemą. Pagal šį sprendimą pagalbos schema galėjo naudotis iš esmės patikimos ir mokios banko įstaigos.
- 3 2009 m. liepos mėn. Danijos Karalystė suteikė 50 mlrd. DKK (apie 6,31 mlrd. eurų) valstybės garantiją FIH pagal Danijos įstatymą dėl finansinio stabilumo. Sprendimu C(2009) 776 *final* šis įstatymas taip pat buvo patvirtintas kaip su vidaus rinka suderinama pagalbos schema. FIH panaudojo visą šią garantiją obligacijoms išleisti. 2011 m. gruodžio 31 d. FIH išleistų ir valstybės garantuotų obligacijų suma buvo lygi 41,7 mlrd. DKK (apie 5,56 mlrd. eurų), t. y. 49,94 % FIH balanso. Šių įsipareigojimų įvykdymo terminai turėjo sueiti 2012 ir 2013 m.
- 4 2009 ir 2011 m. vertinimo agentūra *Moody's* pažemino FIH balą nuo A2 iki B1 ir suteikė neigiamą perspektyvą.
- 5 Paaikškėjo, jog tam, kad būtų susidorota su likvidumo problemomis, kurių turėjo atsirasti dėl įsipareigojimų įvykdymo terminų struktūros, būtina labai sumažinti FIH balansą. Taigi 2012 m. kovo 6 d. Danijos Karalystė pranešė apie priemonių paketą Komisijai. Buvo numatyti du etapai.
- 6 Per pirmąjį etapą pats problematiškiausias turtas (be kita ko, paskolos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, ir išvestiniai produktai) bus perduoti naujai *FIH Holding* patronuojamajai bendrovei *NewCo*. Pradinius įmonės *NewCo* įsipareigojimus sudarė dvi paskolos, kurias jai suteikė FIH, ir nuosavas kapitalas, lygus 2 mlrd. DKK (apie 268 mln. eurų). Šiomis aplinkybėmis *Financial Stability Company* (toliau – FSC), viešoji įstaiga, kurią Danijos institucijos įsteigė finansų krizės aplinkybėmis, taip pat suteikė finansavimą, lygų sumoms, būtinoms refinansuoti savo turtui (t. y. 13 mlrd. DKK), tam, kad FIH galėtų grąžinti valstybės garantuotas paskolas.
- 7 Per antrąjį etapą FSC įsigijo *NewCo* akcijų, kurios buvo likviduotos nustatytu būdu.
- 8 *FIH Holding* ir FSC sudarė keletą susijusių sutarčių dėl *NewCo* padėties per šį likvidavimo procesą. Konkrečiai kalbant, *FIH Holding* suteikė FSC neribotą nuostolių garantiją, kuria užtikrinama, kad pastaroji susigrąžins visas *NewCo* sumokėtas sumas ir kapitalo injekcijas. FSC sutiko finansuoti ir rekapitalizuoti *NewCo* per jos likvidavimą, jeigu tai bus būtina.

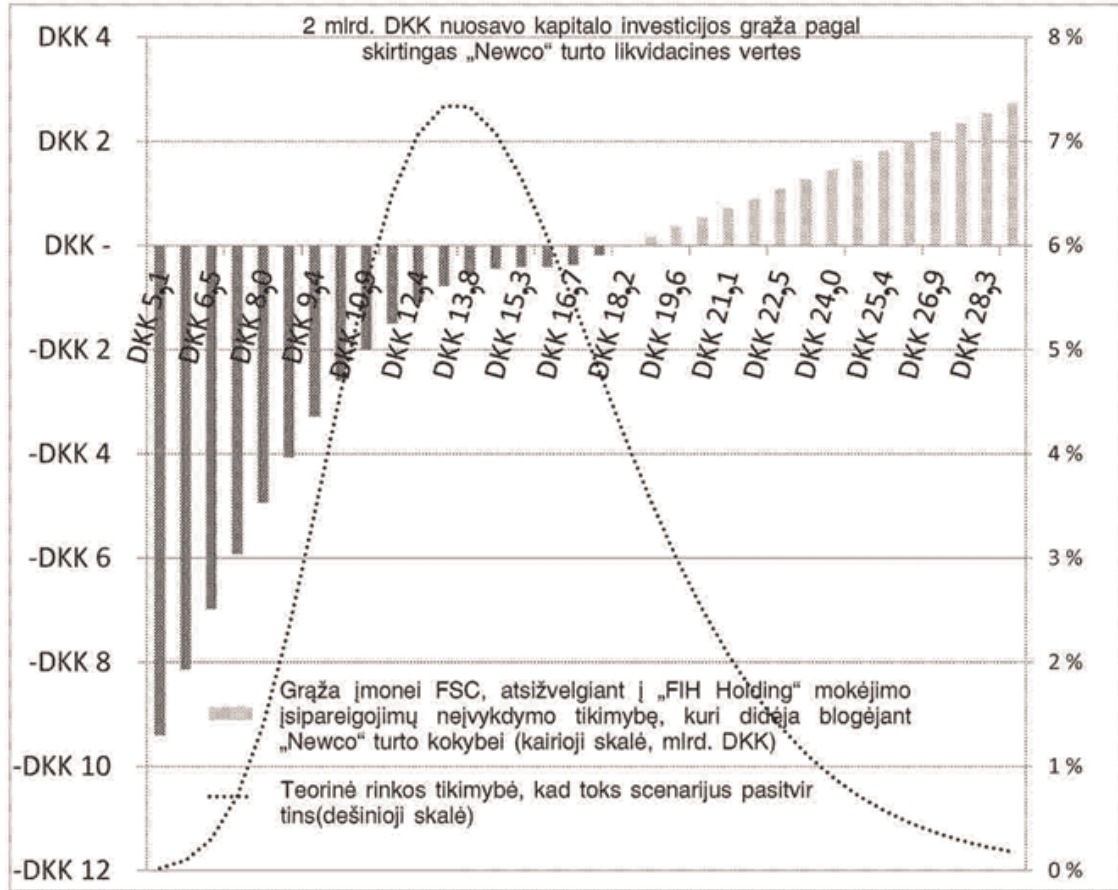
- 9 2012 m. birželio 29 d. Sprendime C(2012) 4427 *final* dėl valstybės pagalbos SA.34445 (12/C) (ex 2012/N) – Danija Komisija manė, kad priemonės, apie kurias pranešta, buvo valstybės pagalba *NewCo* ir FIH grupei. Vis dėlto ji laikinai pritarė priemonių paketui dėl finansinio stabilumo priežasčių 6 mėnesių laikotarpiui arba, jeigu Danijos Karalystė per šį laikotarpį pateiktų restruktūrizacijos planą, iki tol, kol ji priims galutinį sprendimą šiuo klausimu.
- 10 Tuo pačiu sprendimu Komisija pradėjo šių priemonių formalaus tyrimo procedūrą. Konkrečiai kalbant, jai kilo abejonių dėl jų proporcingumo ir jų ribojimo iki būtino minimumo. Jai taip pat kilo klausimas, ar pačios FIH grupės įnašas buvo adekvatus ir ar konkurencijos iškreipymai buvo pakankamai ribojami.
- 11 2012 m. liepos 2 d. FIH grąžino Danijos Karalystei 1,9 mlrd. DKK (apie 225 mln. eurų) 1 kategorijos mišraus nuosavo kapitalo, kurį ji gavo 2009 m. Todėl FSC galėjo finansuoti beveik visus 2 mlrd. DKK, būtinus išpirkti *NewCo*, dėl ankstesnio šio kapitalo grąžinimo.
- 12 2013 m. sausio 4 d. Danijos Karalystė pateikė FIH restruktūrizacijos planą, kurio galutinė versija buvo parengta 2013 m. birželio 24 d.
- 13 Siekdama atsakyti į per tyrimo procedūrą Komisijos išreikštą susirūpinimą 2013 m. spalio 3 d. Danijos Karalystė pateikė pasiūlymą dėl išipareigojimų paketą, kurio galutinė versija buvo parengta 2014 m. vasario 3 d.

Ginčijamas sprendimas

- 14 2014 m. kovo 12 d. Komisija pranešė Danijos Karalystei apie savo 2014 m. kovo 11 d. Sprendimą 2014/884/ES dėl valstybės pagalbos SA.34445 (12/C), kurią suteikė Danija, kad FIH bankui nuosavybės teise priklausantis turtas būtų perduotas įmonei FSC (OL L 357, 2014, p. 89, toliau – ginčijamas sprendimas). Nagrinėjama pagalba buvo pripažinta suderinama su vidaus rinka pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktą atsižvelgiant į restruktūrizacijos planą ir pateiktus išipareigojimus.
- 15 Pagal ginčijamą sprendimą priemonės, skirtos FIH, buvo valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- 16 Visų pirma Komisija pažymi, kad nagrinėjamos priemonės buvo finansuojamos iš valstybės lėšų, nes jas finansavo FSC, valstybinė įmonė, naudojanti valstybės lėšas. Pirma, FSC už *NewCo* akcijas sumokėjo 2 mlrd. DKK (apie 268 mln. eurų) grynaisiais pinigais. Antra, FSC išipareigojo finansuoti *NewCo* turtą, kol įmonė FIH grąžins valstybės garantuotas paskolas (žr. šio sprendimo 6 punktą). Trečia, FSC atsisakė dalies palūkanų, mokėtinų išmokant iš *FIH Holding* gautas garantijas dėl *NewCo* nuostolių (žr. šio sprendimo 8 punktą).
- 17 Antra, Komisija teigė, kad priemonėmis FIH grupei buvo suteikiamas pranašumas. Ji manė, kad, atvirkščiai tam, ką teigė Danijos institucijos, šiomis priemonėmis nebuvo laikomasi rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principo. Šiuo klausimu ginčijamame sprendime diagramoje parodyta akcijų pirkimo sutarties grynoji dabartinė vertė (*VAN* arba *net present value*) pagal skirtingas *NewCo* turto likvidacines vertes (nuo 5,1 mlrd. iki 28,3 mlrd. DKK). Kiekvieno scenarijaus tikimybė žymima taškine linija nuo 0,1 % iki 7,5 %. Anot Komisijos, pagal daugumą labiausiai tikėtinų scenarijų grąža yra šiek tiek neigiama.
- 18 Pagal ginčijamą sprendimą numatoma priemonių grąža (*expected return*) priklauso nuo įplaukų, gausimų iš grynujų pinigų srautų, dydžio, kuris turi būti diskontuotas iki jo grynosios dabartinės vertės, t. y. *VAN*, taikant atitinkamą diskonto normą (*discount rate*).

1 diagrama

Priemonės grynoji dabartinė vertė įmonei FSC

- 19 Todėl ginčijamame sprendime daroma išvada, kad bendras akcijų pirkimo sutarties VAN vidurkis įvertinus tikimybę pagal Komisijos ekspertų atliktus skaičiavimus lygus 726 mln. DKK. Taigi iš akcijų pirkimo sutarties gaunamas ne pelnas, o nuostoliai FSC. Be to, rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus ūkio subjektas būtų pareikalavęs nuosavu kapitalu grindžiamo atlygio, kuris siektų bent 10 % panašios 2 mlrd. DKK (apie 268 mln. eurų) investicijos per metus, taigi per septynerius *NewCo* veiklos metus sudarytų apie 1,33 mlrd. DKK.
- 20 Trečia, Komisija pažymėjo, kad priemonės buvo išimtinai susijusios tik su FIH grupe ir *NewCo*, todėl jos buvo atrankinės.
- 21 Ketvirta, Komisija manė, kad priemonės galėjo iškraipyti konkurenciją ir paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.

- 22 Pagal Komisijos skaičiavimus, paremtus išorinių ekspertų ataskaitomis, pagalbos suma buvo lygi apie 2,25 mlrd. DKK (apie 300 mln. eurų). Apskaičiuodama pagalbos sumą, Komisija atsižvelgė į šiuos aspektus:
- su akcijų pirkimo sutarties formule susijusią naudą (0,73 mlrd. DKK), nes per septynerių metų investavimo laikotarpį gaunama tik 25 % nuosavo kapitalo investavimo prieaugio (anot Komisijos, už tiesiogines investicijas į nuosavą kapitalą būtų galima gauti 100 % nuosavo kapitalo grąžos),
 - metinio atlygio už nuosavą kapitalą per septynerių metų investavimo laikotarpį atsisakymą (1,33 mlrd. DKK),
 - *NewCo* papildomų palūkanų mokėjimą už pirmąją FIH paskolą ir pradinio finansavimo sumą (0,33 mlrd. DKK),
 - papildomų administravimo mokesčių už turto valdymą ir išvestinių finansinių priemonių apdraudimą FIH mokėjimą (0,14 mlrd. DKK).
- 23 Lengvinančia aplinkybe Komisija laikė anksti panaikintas vyriausybės garantijas, kurių suma – 0,28 mlrd. DKK – turėjo būti išskaičiuota iš pagalbos sumos.
- 24 Dėl pagalbos suderinamumo Komisija išnagrinėjo priemonę remdamasi SESV 107 straipsnio 3 dalies b punktu ir atsižvelgdama į Komunikatą dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje (OL C 72, 2009, p. 1, toliau – Sumažėjusios vertės turto komunikatas) ir į Komunikatą dėl valstybės pagalbos taisyklių taikymo nuo 2012 m. sausio 1 d. bankams skirtoms priemonėms finansų krizės sąlygomis paremti (OL C 356, 2011, p. 7, toliau – Restruktūrizacijos komunikatas).
- 25 Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad reikalaujamas atlygis už kapitalą buvo grindžiamas faktine priemonių paramos grynajam kapitalui suma. Ji apskaičiavo, kad bendras priemonių paramos kapitalui poveikis – 375 mln. DKK, o atitinkama perdavimo vertė – 254 mln. DKK didesnė nei tikroji ekonominė vertė, ir už šią papildomą pagalbą reikia gauti atlygį ir ją susigrąžinti. Be to, reikia susigrąžinti ir 143,2 mln. DKK papildomų mokesčių.
- 26 Anot Komisijos, išankstiniu 254 mln. DKK (2012 m. kovo 1 d. vertė) mokėjimu paramos grynajam kapitalui poveikis sumažintas nuo 375 mln. DKK iki 121 mln. DKK. Todėl, gavus vienkartinę 2013 m. rugsėjo 30 d. verte sumokėtą 310,25 mln. DKK išmoką, 12,1 mln. DKK metinius mokesčius (atitinkančius 10 % paramos kapitalui metinį atlygį) ir susigrąžinus papildomus administravimo mokesčius, atlygis už priemones atitiktų Sumažėjusios vertės turto komunikato reikalavimus.
- 27 Atsižvelgdama į šias skirtingas aplinkybes Komisija manė, kad priemonės buvo proporcingos, apribotos iki minimumo ir užtikrinančios pakankamą FIH nuosavo kapitalo įnašą pagal Sumažėjusios vertės turto komunikatą.
- 28 Vėliau Komisija patikrino priemonių suderinamumą su Restruktūrizacijos komunikatu. Taigi ji manė, kad buvo pateiktas išsamus restruktūrizacijos planas, kuriuo buvo įrodyta, jog ilgalaikis FIH gyvybingumas bus atkurtas be valstybės pagalbos. Be to, Komisijos manymu, restruktūrizacijos planu užtikrintas tinkamas naštos pasidalijimas ir sumažinami konkurencijos iškraipymai.
- 29 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ginčijamame sprendime pagalba buvo pripažinta suderinama su vidaus rinka.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 30 Ieškovės pareiškė šį ieškinį, jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2014 m. gegužės 24 d.

- 31 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 32 Komisija Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.
- 33 Remdamasis teisėjo pranešėjo pasiūlymu, Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies a punkte numatytas proceso organizavimo priemones, šalių paprašė atsakyti į tam tikrus raštu pateiktus klausimus. Atsakymus į šiuos klausimus šalys pateikė per nustatytą terminą.
- 34 2016 m. vasario 25 d. posėdyje buvo išklaustytos šalių nuomonės ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

Dėl teisės

- 35 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės pateikia tris pagrindus, paremtus: SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimu tiek, kiek ginčijamame sprendime buvo neteisingai taikytas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principas (pirmasis pagrindas), klaidomis apskaičiuojant valstybės pagalbą ir nesuderinamą pagalbą (antrasis pagrindas) ir pareigos motyvuoti pažeidimu (trečiasis pagrindas).

Dėl pirmojo pagrindo, paremto neteisingu rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principo taikymu

Šalių argumentai

- 36 Pateikdamos pirmąjį pagrindą ieškovės teigia, kad ginčijamu sprendimu pažeidžiama SESV 107 straipsnio 1 dalis tiek, kiek Komisija priėjo prie išvados, jog priemonės nebuvo suderinamos su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principu. Anot ieškovių, ji neteisingai manė, kad turto perleidimas buvo valstybės pagalba, nes joks rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis ūkio subjektas neinvestuotų tokiomis pačiomis sąlygomis.
- 37 Šiuo klausimu Komisija neatsižvelgė į iškilusią riziką Danijos Karalystei patirti didelių nuostolių, susijusių su 1,9 mlrd. DKK (apie 225 mln. eurų) 1 kategorijos mišraus kapitalo injekcija ir 42 mlrd. DKK apyvartoje esančiomis FIH išleistomis ir valstybės garantuotomis obligacijomis. Anot ieškovių, turto perleidimas buvo skirtas rizikai, kad FIH susidurs su likvidumo problemomis arba kad turės būti likviduotas, pašalinti.
- 38 Ieškovės teigia, kad pagal 2012 m. birželio mėn. išorinio eksperto vertinimą Danijos Karalystei buvo iškilusi rizika patirti 3,8 mlrd. DKK gryųjų nuostolių dėl garantuotų obligacijų ir 1,9 mlrd. DKK dėl 1 kategorijos mišraus kapitalo injekcijos, jeigu FIH nutrauktų mokėjimus. Todėl dėl gryųjų nuostolių Komisijos apskaičiuota 2,25 mlrd. DKK valstybės pagalba atrodo labai nedidelė.

- 39 Ieškovės priduria, kad perleidžiant turtą Danijos Karalystė turėjo susidurti su dviem rizikos scenarijais. Pirmą, su rizika, susijusia su valstybės garantuotomis obligacijomis ir mišraus kapitalo injekcija galimu FIH mokėjimų nutraukimo atveju. Antra, su rizika susijusia su pačiu turto perleidimu, nes buvo galimybė, kad dėl turto portfelio rezultatai bus blogesni, nei numatyta. Tačiau pagal turto perleidimo susitarimą visus nuostolius, atsiradusius dėl paskutinio atvejo, turėjo padengti FIH. Ieškovės kaltina Komisiją ginčijamame sprendime neišnagrinėjus, ar dėl turto perleidimo labai sumažėjo (arba iš viso išnyko) pirmą, t. y. FIH mokėjimų nutraukimo, rizika.
- 40 Anot ieškovių, užuot nagrinėjusi, ar tokiomis pačiomis sąlygomis privatus ūkio subjektas būtų suteikęs tokį patį finansavimą, Komisija turėjo apsvarstyti privataus ūkio subjekto elgesį, susidūrus su tokia pačia rizika, su kokia susidūrė Danijos Karalystė. Iš tiesų privatus kreditorius nėra tokioje pačioje situacijoje kaip normaliomis rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis privatus investuotojas (toliau – privatus investuotojas), nes įmanoma, kad pirmasis turės pritari nuostolingam sandoriui, jeigu tai bus būdas išvengti dar didesnių nuostolių.
- 41 Ieškovės teigia, kad atsižvelgiant į riziką patirti šio sprendimo 38 punkte nurodytus nuostolius (t. y. 5,7 mlrd. DKK) turto perleidimo sąlygos FIH nebuvo palankesnės nei tos, kurioms pritarė rinkos ekonomikos sąlygomis veikiantis ūkio subjektas (t. y. privatus kreditorius).
- 42 Ieškovės pažymi, kad, kalbant apie riziką valstybei, 1,9 mlrd. DKK (apie 225 mln. eurų) 1 kategorijos mišraus kapitalo injekcija FIH buvo pakeista 2 mlrd. DKK (apie 268 mln. eurų) kapitalo investicija į *NewCo*. Be to, *FIH Holding* pasiūlė neribotą nuostolių garantiją. Nors 1 kategorijos mišraus kapitalo injekcija nebūtų padengta, jeigu FIH bankrutuotų, kapitalo investicija į *NewCo* būtų padengta įkeitimu ir *FIH Holding* nuostolių garantija. Jos priduria, kad FIH privalėjo panaudoti 2 mlrd. DKK, gautus iš FSC, kad išpirktų valstybės garantuotas akcijas ir taip dar labiau sumažintų riziką pastarajai. Galiausiai jos pažymi, kad nutraukus mokėjimus FIH būtų turėjusi išmokėti mažiausiai 90 % dividendų.
- 43 Ieškovės teigia, kad privatus kreditorius tokiu pačiu būdu bandytų sumažinti jam kylančią riziką dėl skolininko, patiriančio finansinių sunkumų. Atsižvelgdamos į visa tai, kas išdėstyta, jos mano, kad turto perleidimas nebuvo valstybės pagalba ir kad todėl ginčijamas sprendimas turi būti panaikintas dėl SESV 107 straipsnio 1 dalies pažeidimo.
- 44 Komisija ginčija ieškovių argumentus.
- 45 Anot Komisijos, ieškovės neatsižvelgia į teismų praktikoje nustatytą skirtumą tarp rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principo taikomumo ir jo faktinio taikymo. Ji teigia, kad šis principas turi būti taikomas, jeigu valstybė narė veikė kaip rinkos ūkio subjektas, o ne kaip viešosios valdžios funkcijų vykdytoja. Taikant šį principą reikia atsižvelgti tik į pelną ir išpareigojimus, susijusius su valstybės kaip acininkės arba investuotojos, o ne kaip viešosios valdžios funkcijų vykdytojos padėtimi.
- 46 Todėl ieškovių teiginys dėl atsižvelgimo į galimus nuostolius, susijusius su esamomis skolomis, atsiradusiomis dėl kapitalo injekcijos ir garantijų, prieštarauja teismų praktikai. Ieškovės neatsižvelgia į tai, kad šios priemonės yra valstybės pagalba FIH ir jos įgyvendintos valstybės kaip viešosios valdžios funkcijų vykdytojos veiksmais. Todėl Komisija neturėjo skirti jokio dėmesio rizikai, susijusiai su šiais nuostoliais.
- 47 Dėl tų pačių priežasčių Komisija mano, kad ieškovės neteisingai teigia, jog ji padarė klaidą valstybės narės elgesį prilygindama veikiau investuotojo, o ne kreditoriaus elgesiui. Ji pažymėjo, kad ieškovės nepaminėjo kitų esančių skolų, kurias FIH turėtų sumokėti valstybei kaip rinkos ūkio subjektui.
- 48 Dėl scenarijaus, susijusio su *FIH Holding* bankroto tikimybe, Komisija pažymi, kad ji turi plačią diskreciją, kai privalo atlikti sudėtingą ekonominį vertinimą, kaip antai nagrinėjamą šioje byloje. Ji priduria, kad dėl *FIH Holding* suteiktos neribotos nuostolių garantijos reikšminga rizika buvo tik ta,

jog FSC galimi nuostoliai likviduojant *NewCo* (be kita ko, jeigu ji turėtų būti rekapitalizuota) viršytų *FIH Holding* galimybes juos padengti. Kuo *NewCo* likvidacinė vertė būtų mažesnė (ir tuo būtų didesni FSC nuostoliai), tuo būtų mažiau tikėtina, kad *FIH Holding* galėtų įvykdyti visus įsipareigojimus pagal šią garantiją. Komisija teigė, kad numatoma patirti 16 % nuostolių nuo visos likvidacinės vertės ir tai atitinka *Moody's* įvertintos B1 (t. y. FIH vertinimas priimant priemones) finansų įstaigos įsipareigojimų neįvykdymo lygį. Galiausiai Komisija mano teisingai įvertinusi *FIH Holding* bankroto tikimybę, susijusią su neribota nuostolių garantija, kurią ji suteikė FSC.

- 49 Triplike Komisija patikslino, kad nusprendusi, jog taikomas privataus investuotojo principas, ji juo rėmėsi ginčijamame sprendime.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 50 Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, išskyrus tuos atvejus, kai Sutartyse nustatyta kitaip, valstybės narės arba iš jos valstybinių išteklių bet kokia forma suteikta pagalba, kuri, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą, iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją, yra nesuderinama su bendrąja rinka, kai daro įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 51 Norint pagalbą laikyti valstybės pagalba, kaip ji suprantama pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, ji turi atitikti visas šioje nuostatoje numatytas sąlygas. Visų pirma tai turi būti valstybės arba iš valstybinių išteklių suteikta pagalba. Antra, šis įsikišimas turi turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai. Trečia, ji turi suteikti naudą jos gavėjui, palaikydama tam tikras įmones arba tam tikrų prekių gamybą. Ketvirta, dėl jos turi būti arba gali būti iškraipoma konkurencija (2011 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Buczek Automotive / Komisija*, T-1/08, EU:T:2011:216, 66 punktas).
- 52 Konkrečiai kalbant, dėl sąlygos, susijusios su nauda, primintina, kad pagalbos sąvoka yra platesnė nei subsidijos, nes apima ne tik pozityvias išmokas, kaip antai pati subsidija, bet ir įvairias valstybės priemones, kurios sumažina įmonės biudžetui paprastai tenkančią našta ir kurios dėl šios priežasties, nors ir nėra subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, yra tokio paties pobūdžio ir turi identišką poveikį (2011 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Buczek Automotive / Komisija*, T-1/08, EU:T:2011:216, 68 punktas).
- 53 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką SESV 107 straipsnyje nedaromas skirtumas tarp valstybės įsikišimų pagal jų priežastis ar tikslus, bet jie apibrėžiami pagal poveikį (2011 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Buczek Automotive / Komisija*, T-1/08, EU:T:2011:216, 69 punktas).
- 54 Taip pat buvo nuspręsta, kad siekiant įvertinti, ar valstybės priemonė yra valstybės pagalba, kaip tai suprantama pagal SESV 107 straipsnį, reikia nustatyti, ar palaikomai įmonei suteikiama ekonominė nauda, kurios ji normaliomis rinkos sąlygomis nebūtų gavusi (2011 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Buczek Automotive / Komisija*, T-1/08, EU:T:2011:216, 70 punktas).
- 55 Primintina, kad viešosios valdžios institucijų dalyvavimas valdant įmonės kapitalą, nepaisant jo formos, gali būti valstybės pagalba, kai įvykdomos SESV 107 straipsnyje nustatytos sąlygos (2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen / Komisija*, T-228/99 ir T-233/99, EU:T:2003:57, 244 punktas).
- 56 Siekiant nustatyti, ar toks dalyvavimas turi valstybės pagalbos požymių, reikia įvertinti, ar panašiomis aplinkybėmis privatus investuotojas, kuris yra tokio dydžio, kad būtų galima jį palyginti su viešąjį sektorių administruojančiomis įstaigomis, imtųsi tokios priemonės. Konkrečiai kalbant, reikia iškelti klausimą, ar privatus investuotojas būtų sudaręs nagrinėjamą sandorį tokiais pačiais sąlygomis, ir, jei į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai, išnagrinėti, kokiomis sąlygomis jis būtų galėjęs jį sudaryti. Viešojo investuotojo elgesį reikėtų palyginti su privataus investuotojo elgesiu ir tuo atžvilgiu nustatyti, kaip nagrinėjamoje situacijoje elgtųsi privatus investuotojas, atsižvelgdamas į tuo laiku turimą

- informaciją ir į prognozuojamą plėtrą (šiuo klausimu žr. 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen / Komisija*, T-228/99 ir T-233/99, EU:T:2003:57, 245 ir 246 punktus).
- 57 Vis dėlto reikia patikslinti, kad, kalbant apie viešųjų kreditų susigrąžinimą, nereikia įvertinti, ar nagrinėjamos viešosios įstaigos elgėsi kaip privatus investuotojai, kurie laikosi bendros ar sektorių struktūrinės politikos ir vadovaujasi ilgalaikėmis investuoto kapitalo grąžos perspektyvomis. Iš tiesų šios viešosios įstaigos turi būti prilyginamos privačiam kreditoriui, siekiančiam, kad būtų sumokėtos sumos, kurias jam skolingas finansinių sunkumų patiriantis skolininkas (1999 m. birželio 29 d. Sprendimo *DM Transport*, C-256/97, EU:C:1999:332, 24 ir 25 punktai; 2013 m. sausio 24 d. Sprendimo *Frucona Košice / Komisija*, C-73/11 P, EU:C:2013:32, 72 punktas; 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *HAMSA / Komisija*, T-152/99, EU:T:2002:188, 167 punktas ir 2011 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Buczek Automotive / Komisija*, T-1/08, EU:T:2011:216, 70 punktas).
- 58 Kai įmonė, kurios finansinė padėtis labai pablogėja, savo kreditoriams siūlo vieną arba kelis susitarimus dėl skolos klausimo sureguliuavimo, kad ištaisytų padėtį ir išvengtų likvidavimo, kiekvienas kreditorius turi priimti savo sprendimą, atsižvelgdamas į sumą, kuri jam siūloma pagal susitarimą, ir sumą, kurią jis tikisi susigrąžinti bendrovės likvidavimo atveju. Jo pasirinkimui turi įtakos daugelis veiksnių, įskaitant tai, ar kreditoriui suteiktas užtikrintų, privilegijuotų ar paprastų pretenzijų turinčio asmens statusas, bet kokią skolos grąžinimo garantijų, kurias jis gali turėti, pobūdį ir apimtį, taip pat tai, kaip jis vertina įmonės galimybes vėl tapti gyvybinga ir kokią sumą jis gautų bendrovės likvidavimo atveju. Pavyzdžiui, jeigu paaiškėtų, kad bendrovės likvidavimo atveju jos turto realizavimo vertės pakaktų tik hipotekos išlaidoms padengti ir privilegijuotoms pretenzijoms patenkinti, paprastos pretenzijos nebūtų patenkintos. Tokiomis aplinkybėmis, jeigu paprastas kreditorius tokiomis aplinkybėmis sutiktų, kad didžioji jo pretenzijų dalis būtų panaikinta, jis iš tiesų nieko neprarastų (2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *HAMSA / Komisija*, T-152/99, EU:T:2002:188, 168 punktas).
- 59 Be to, primintina, kad vien dėl to, jog valstybinė įmonė jau atliko pagalbai priskiriamas kapitalo injekcijas į savo patronuojamąją įmonę, *a priori* neatmetama galimybė, kad vėlesnė priemonė gali būti laikoma atitinkančia rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo kriterijų (1998 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *BP Chemicals / Komisija*, T-11/95, EU:T:1998:199, 170 punktas).
- 60 Galiausiai rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo kriterijus nėra išimtis, kuri taikoma tik valstybės narės prašymu. Šis kriterijus, kai jis taikytinas, yra vienas iš elementų, į kuriuos Komisija turi atsižvelgti siekdama nustatyti pagalbos buvimą (2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Komisija / EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 103 punktas). Todėl, jei paaiškėtų, kad privataus investuotojo kriterijus gali būti taikomas, Komisija privalėtų paprašyti atitinkamos valstybės narės jai pateikti visą reikšmingą informaciją, kuri jai leistų patikrinti, ar šio kriterijaus taikymo sąlygos yra įvykdytos (2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Komisija / EDF*, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 104 punktas ir 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai ir ING Groep*, C-224/12 P, EU:C:2014:213, 33 punktas).
- 61 Būtent atsižvelgiant į šiuos principus reikia nagrinėti pirmąjį pagrindą, kuriame keliamas klausimas, ar Komisija taikė tinkamą kriterijų, kad nuspręstų, jog nagrinėjamu atveju yra valstybės pagalba. Anot ieškovių, nagrinėjamu atveju Komisija turėjo taikyti rinkos ekonomikos kreditoriaus principą Danijos Karalystės elgesiui ir taip atsižvelgti į finansinių nuostolių riziką nesiėmus nagrinėjamų priemonių. Tačiau Komisija teigia, kad ji taikė tinkamą kriterijų, t. y. privataus investuotojo principą. Ji ginčija ieškovių argumentus ir nurodo, kad nereikėjo atsižvelgti į galimas esamas skolas Danijos Karalystei, atsiradusias dėl kapitalo injekcijos ir garantijų, nes pastaroji veikė kaip valdžios institucija, priimdama priemones, kurios sudarė valstybės pagalbą. Šiuo klausimu pažymėtina, kad nors ginčijamame sprendime nenurodytos priežastys, kodėl nagrinėdama priemones, apie kurias pranešta 2012 m., Komisija neatsižvelgė į 2009 m. priimtas priemones, savo dokumentuose Komisija patikslina, jog priežastis buvo ta, kad 2009 m. priemonės buvo valstybės pagalba.

- 62 Todėl Bendrasis Teismas turi nustatyti, ar nagrinėjama priemonė, apie kurias pranešta 2012 m., Komisija turėjo atsižvelgti į tai, kad 2012 m. Danijos Karalystė turėjo susidurti su rizika, kilusia dėl 2009 m. suteiktų garantijų, ar, kaip teigia Komisija, ji galėjo ignoruoti šią aplinkybę.
- 63 Logiška manyti, jog protingas ūkio subjektas būtų atsižvelgęs į jam kylančią riziką dėl kapitalo injekcijos ir garantijos, suteiktos įmonei, vėliau patyrusiai finansinių sunkumų, kad nustatytų, ar būtų protinga nieko nedaryti ir leisti galiausiai rizikai materializuotis, ar, atvirkščiai, būtų išmintinga imtis tam tikrų priemonių siekiant išvengti šios rizikos materializavimosi. Toks sprendimas priimamas atsižvelgiant į turimą informaciją ir tuo momentu numatomą įvykių eigą. Šiam pasirinkimui daro įtaką daug faktorių, kaip antai rizikos lygis (t. y. kapitalo injekcijos suma ir garantija padengta suma), rizikos materializavimosi tikimybė, galimybės atgauti lėšas likvidavus bendrovę, likvidavimo procedūrų trukmė ir išlaidos ketinamoms priimti priemonėms, taip pat su jomis susijusi rizika ir galimybės sanuoti bendrovę.
- 64 Kaip teisingai nurodo ieškovės, tokioje situacijoje, kaip nagrinėjama šioje byloje, kai ūkio subjektas anksčiau suteikė bendrovei kapitalo injekciją ir garantiją, jis yra veikiau panašus į privatų kreditorių, kuris siekia sumažinti savo nuostolius, o ne į privatų investuotoją, kuris siekia kiek įmanoma padidinti savo lėšų, kurias jis gali investuoti ten, kur nori, pelningumą. Iš tiesų, dėl privataus kreditoriaus neveikimo jis gali patirti finansinių padarinių, o privataus investuotojo sprendimas investuoti pirmą kartą veikiau į vieną bendrovę nei į kitą yra iš esmės pagrįstas pelno perspektyva.
- 65 Gali būti protinga ūkio subjektui, kuris turi bendrovės, kuriai jis taip pat suteikė garantiją, akcijų, imtis priemonių, nors ir patiriant dėl to išlaidų, kai dėl jų galima gerokai sumažinti, ar net pašalinti, riziką prarasti savo kapitalo ir riziką, kad bus pareikalauta įvykdyti garantiją.
- 66 Konkrečiai kalbant, gali būti ekonomiškai pagrįsta Danijos Karalystei pritarti priemonėms, pavyzdžiui, sumažėjusios vertės turto perleidimui, nes taip ji patirs ribotų išlaidų, be to, dėl šių priemonių kyla mažai rizikos, o nesiėmus šių priemonių labai tikėtina, kad ji patirs didesnių nuostolių nei minėtos išlaidos.
- 67 Iš tiesų atsižvelgiant į valstybės pagalbos kontrolės taisyklių tikslą būtų nelogiška, kad siekdama jų laikytis valstybė narė privalėtų perleisti didelių lėšų įmonei, jeigu įrodoma, jog ji gali išvengti šių išlaidų priimdama mažiau kainuojančias priemones; tai būtų ekonomiškai protingas elgesys.
- 68 Nagrinėjamu atveju ginčijamame sprendime nenagrinėjamos su 1,9 mlrd. DKK (apie 225 mln. eurų) 1 kategorijos mišraus kapitalo injekcija ir 50 mlrd. DKK (apie 6,31 mlrd. eurų) valstybės garantija susijusios išlaidos, kurių būtų patirta Danijos Karalystei nesiėmus priemonių 2012 m. pagal Sprendimą C(2009) 776 *final*.
- 69 Šiuo klausimu konstatuotina, kad ginčijamame sprendime taikytas neteisingas teisinis kriterijus, t. y. rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus investuotojo principas, užuot nagrinėjus minėtas priemones atsižvelgiant į rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus kreditoriaus principą, nepaisant rezultato, kuris gautas per šį nagrinėjimą. Iš tiesų Danijos Karalystės elgesys priimant nagrinėjamas priemones 2012 m. neturėjo būti lyginamas su investuotojo, kuris siekia, kiek įmanoma, padidinti savo pelną, elgesiu, bet turėjo būti lyginamas su kreditoriaus, kuris siekia sumažinti nuostolius, kurių patirtų, jeigu nieko nedarytų, elgesiu. Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad ginčijamame sprendime naudojamas netinkamas referencinis pagrindas.
- 70 Pridurtina, kad šioje byloje Bendrasis Teismas neturi priimti sprendimo dėl rezultato, kuris būtų gautas Komisijai nagrinėjamam atvejui pritaikius privataus kreditoriaus kriterijų. Todėl taikydama teisingą teisinį kriterijų Komisija turi nustatyti aplinkybės, kad 2009 m. priemonės buvo valstybės pagalba, pripažinta suderinama su vidaus rinka, tinkamus padarinius ir galiausiai šios analizės tikslais nustatyti, ar pagalbos ekvivalentas buvo lygus visai priemonių sumai, ar tik jos daliai. Iš tiesų iš teismo praktikos matyti, kad kai valstybė suteikia garantiją be atitinkamo atlygio, patiriančiai sunkumų bendrovei imant

paskolą iš banko, ši garantija turi būti laikoma pagalba, kurios suma lygi garantuotai paskolai. Šiomis aplinkybėmis ši pagalba negali būti įtraukta skaičiuojant valstybės išlaidas nagrinėjamai bendrovei likviduoti (šiuo klausimu žr. 2003 m. sausio 28 d. Sprendimo *Vokietija / Komisija*, C-334/99, EU:C:2003:55, 138 punktą). Taigi pažymėtina, jog iš 2009 m. sprendimo matyti, kad pagalbos schema galėjo pasinaudoti iš esmės patikimos ir mokios banko įstaigos ir kad garantiją buvo galima suteikti tik sumokėjus pagal rinkos sąlygas nustatytą įmoką.

- 71 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pritaikydama neteisingą teisinį kriterijų Komisija padarė teisės klaidą.
- 72 Komisijos argumentai, pagrįsti teismų praktika, negali paneigti šios išvados.
- 73 Pirma, pažymėtina, kad 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai ir ING Groep* (C-224/12 P, EU:C:2014:213), priimto praėjus tik kelioms savaitėms po ginčijamo sprendimo priėmimo, 31–37 punktuose nurodyta, kad Komisija negalėjo atsisakyti taikyti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio privataus ūkio subjekto principo kapitalo injekcijos grąžinimo sąlygų pakeitimui vien dėl to, jog pirminė kapitalo injekcija buvo valstybės pagalba (taip pat žr. 2012 m. kovo 2 d. Sprendimo *Nyderlandai / Komisija*, T-29/10 ir T-33/10, EU:T:2012:98, 97–99 punktus).
- 74 Žinoma, kaip teigia Komisija, byla, kurioje buvo priimtas 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimas *Komisija / Nyderlandai ir ING Groep* (C-224/12 P, EU:C:2014:213), yra susijusi su rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principo (kurio Komisija netaikė grąžinimo sąlygų pakeitimui) taikomumu, o ne su jo konkrečiu taikymu. Vis dėlto ji parodo, kad, analizuojant pagalbos buvimą, siejamą su vėlesne priemone, to, jog pirminė priemonė turi pagalbos elementų, neužtenka, kad būtų atsisakyta atsižvelgti į minėtos priemonės poveikį. Jeigu Komisijos argumentas būtų teisingas, niekada nereikėtų taikyti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principo vėlesniam priemonės, iš pradžių turėjusios pagalbos elementų, pakeitimui. Todėl jos sprendimas neturėjo būti panaikintas, kaip tai padarė Sąjungos teismas minėtoje byloje. Be to, kaip minėtame sprendime nurodo Teisingumo Teismas, analizuojant vėlesnę priemonę lemiamą poveikį turi tai, ar valstybės elgesys atitiko ekonominio pagrįstumo kriterijų (2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai ir ING Groep* (C-224/12 P, EU:C:2014:213, 36 punktas).
- 75 Konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju Komisija nenagrinėjo, ar priimdama 2012 m. priemonės, užuot leidusi, jog materializuotųsi nuostolių dėl kapitalo injekcijos ir reikalavimo įvykdyti garantiją rizika, Danijos Karalystė elgėsi taip, kad jos elgesys atitiko ekonominio pagrįstumo kriterijų.
- 76 Antra, Komisija remiasi 2012 m. birželio 5 d. Sprendimu *Komisija / EDF* (C-124/10 P, EU:C:2012:318), kurio 79 punkte Teisingumo Teismas nurodė, kad taikant rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principą reikia atsižvelgti tik į pilną ir išipareigojimus, susijusius su valstybės kaip akcininkės, o ne kaip viešosios valdžios funkcijų vykdytojos padėtimi. Remdamasi šiuo sprendimu Komisija teigia, kad kadangi valstybės pagalbos suteikimas yra akivaizdžiai susijęs su Danijos Karalystės kaip viešosios valdžios funkcijų vykdytojos padėtimi, nereikia atsižvelgti į kapitalo injekciją ir garantiją analizuojant pagalbos buvimą, siejamą su nagrinėjama priemone.
- 77 Reikia patikslinti, kad minėta byla buvo susijusi su Komisijos sprendimu atsisakyti taikyti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principą nagrinėjant mokesčių skolos pakeitimą kapitalo subsidija bendrovei, kuri visiškai priklauso valstybei. Pirma, Bendrasis Teismas nusprendė (Teisingumo Teismas sprendimo nepanaikino), kad norėdama netaikyti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principo Komisija negalėjo remtis tik visiškai formaliais kriterijais, kaip antai skolos mokestiniu pobūdžiu, arba remtis įstatymu, kad būtų atsisakyta skolos. Atvirkščiai, Komisija turėjo išnagrinėti argumentų, pagal kuriuos mokesčių skolos atsisakymas pakeičiant balansą ir padidinant kapitalą galėjo atitikti šį kriterijų, pagrįstumą. Konkrečiai kalbant, iš minėto sprendimo matyti, kad ekonominis pranašumas turi būti vertinamas, be kita ko, atsižvelgiant į privataus investuotojo kriterijų, jei atlikus atitinkamu atveju būtiną bendrą vertinimą paaiškėja, kad vis dėlto

atitinkama valstybė narė, nepaisant tokių viešajai valdžiai priskirtinų priemonių, minėtą pranašumą suteikė veikdama kaip jai priklausančios įmonės akcininkė (2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Komisija / EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, 92 punktas*).

- 78 Pažymėtina, kad 2012 m. birželio 5 d. Sprendime *Komisija / EDF (C-124/10 P, EU:C:2012:318)* Teisingumo Teismas pripažino, kad nagrinėdama kapitalo padidinimą mokesčių skolos atsisakymo forma Komisija turėjo atsižvelgti į valstybės, kaip įmonės akcininkės ir kaip kreditorės, statusą. Be to, iš šio sprendimo matyti, kad viešosios valdžios priemonių taikymas neturi reikšmės tam, kad valstybė galėtų būti laikoma veikianti kaip protingas ūkio subjektas. Todėl, atvirksčiai tam, ką teigia Komisija, minėtu sprendimu negalima remtis jos pozicijai nagrinėjamu atveju pagrįsti. Be to, pažymėtina, kad 2013 m. sausio 24 d. Sprendime *Frucona Košice / Komisija (C-73/11 P, EU:C:2013:32)* patvirtinama, jog mokesčių skolos pobūdis, kuris kyla iš valstybės, kaip viešosios valdžios, statuso, nėra lemiamas siekiant netaikyti privataus kreditoriaus principo.
- 79 Trečia, Komisijos nurodytas 2013 m. spalio 24 d. Sprendimas *Land Burgenland ir kt. / Komisija (C-214/12 P, C-215/12 P ir C-223/12 P, EU:C:2013:682)* buvo susijęs su banko privatizacija gerokai mažesne kaina, nei pasiūlė kitas konkurso dalyvis. Savo sprendime Komisija atmetė argumentą, pagal kurį konkursą laimėjęs asmuo pasiūlė geriausias perspektyvas nesinaudoti *Land* suteikta teisine garantija (*Ausfallhaftung*) bankui nutraukus mokėjimus. Teisingumo Teismas nusprendė, kad Komisija teisingai atsisakė atsižvelgti į nagrinėjamą teisinę garantiją, nes ją suteikdama valstybė siekė kitų tikslų nei pelningumas ir įgyvendino viešosios valdžios prerogatyvas (2013 m. spalio 24 d. Sprendimo *Land Burgenland ir kt. / Komisija, C-214/12 P, C-215/12 P ir C-223/12 P, EU:C:2013:682, 54–56 punktai*).
- 80 Iš to darytina išvada, kad šis sprendimas buvo susijęs su teisingo kriterijaus, t. y. privataus pardavėjo principo, konkrečiu taikymu ir su aplinkybėmis, į kurias turėjo būti atsižvelgta jį taikant. Todėl ši byla skiriasi nuo nagrinėjamos bylos, kurioje Komisija taikė neteisingą teisinį kriterijų.
- 81 Teisingai taikydama teisinį kriterijų Komisija turi galiausiai padaryti tinkamas išvadas iš Sprendimo *Land Burgenland*, kuriame nagrinėjama garantija nebuvo apribota nei laiko atžvilgiu, nei dengiama suma ir nebuvo suteikta mainais už įmoką arba suteikta pasitelkiant rinkos mechanizmą (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 24 d. Sprendimo *Land Burgenland ir kt. / Komisija, C-214/12 P, C-215/12 P ir C-223/12 P, EU:C:2013:682, 5 punktą*).
- 82 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Komisija turėjo išnagrinėti aptariamas priemones atsižvelgdama į jų pobūdį, į jų objektą ir į jų tikslus ir turėdama omenyje jų kontekstą, t. y. riziką, kilusią dėl kapitalo injekcijos ir suteiktos garantijos, Danijos Karalystei sumažėjimą, užuot taikiusi privataus investuotojo principą, nepaisydama šios analizės rezultatų. Todėl, kai, kaip nagrinėjamu atveju, valstybė, kuri turi dalį banko, kuris patiria sunkumų, kapitalo ir suteikia garantiją daliai jo obligacijų, dalyvauja perleidžiant sumažėjusios vertės turtą, negalima *a priori* atmesti, kad ji veikia panašiais tikslais kaip ir privatus kreditorius, siekdamas sumažinti jam kilusią riziką.
- 83 Tokiomis aplinkybėmis pirmąjį pagrindą reikia pripažinti pagrįstu.

Dėl antrojo pagrindo, paremto klaidomis apskaičiuojant valstybės pagalbos sumą ir nesuderinamą pagalbą

- 84 Antruoju pagrindu ieškovės teigia, kad apskaičiuodama valstybės pagalbą ir nesuderinamą pagalbą Komisija padarė keletą klaidų. Ji remiasi penkiomis klaidomis, kurias tariamai padarė Komisija šiuo atveju, t. y. klaidomis, susijusiomis su perleisto turto vertės apskaičiavimu, rizika, kad FIH taps nemokus, atlygiu FSC už jo kapitalo investiciją, FSC mokamomis palūkanomis už jos *NewCo* finansavimą ir perleidus turtą atlaisvinto kapitalo suma.

85 Kaip matyti iš pirmojo pagrindo analizės, ginčijamame sprendime buvo naudojamas neteisingas analizės referencinis pagrindas ir šioje byloje Bendrasis Teismas neturi priimti sprendimo dėl rezultatų, kurie būtų pasiekti jį taikant nagrinėjamu atveju (šio sprendimo 69 ir 70 punktai). Todėl Bendrasis Teismas neturi nagrinėti antrojo pagrindo, paremto klaidomis, kurias apskaičiuodama tariamai padarė Komisija, taip pat nereikia priimti sprendimo dėl šio pagrindo penkto kaltinimo, kurį nurodė Komisija.

Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, paremto motyvavimo pareigos pažeidimu

Šalių argumentai

86 Trečiuoju pagrindu ieškovės nurodo, kad ginčijamame sprendime trūksta motyvų, todėl taip pažeidžiamos SESV 296 straipsnio antra pastraipa ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies trečia įtrauka.

87 Konkrečiai kalbant, ieškovės teigia, kad iš ginčijamo sprendimo kitos valstybės narės ir suinteresuotieji tretieji asmenys negalės suprasti, kaip Komisija gavo šio sprendimo 97, 103, 116 ir 117 konstatuojamosiose dalyse nurodytus skaičius. Ginčijamame sprendime nenurodyta jokia paskolų portfelio rinkos vertė ir tikroji ekonominė vertė, nes šias vertes apskaičiavo išorės ekspertas, su kuriuo konsultavosi Komisija. Be to, Komisija nenurodo esminių svarstymų, dėl kurių ji pasirinko tam tikrus skaičius, ir prielaidų, kuriomis ji rėmėsi, kad apskaičiuotų paskolų portfelio rinkos vertę ir tikrąją ekonominę vertę. Ieškovės taip pat priekaištauja Komisijai pateikus labai apibendrintus ginčijamo sprendimo 93, 113 ir 116 konstatuojamosiose dalyse nurodytoms sumoms apskaičiuoti naudotų metodų aprašymus.

88 Anot ieškovių, Komisija turėjo joms pateikti dvi išorės ekspertų išsamias ataskaitas. Joms pateiktos techninės pastabos ir antros išorės eksperto ataskaitos santraukos neužtenka sprendimui paaiškinti. Be to, pats Komisijos atsisakymas pateikti tam tikrą informaciją yra esminis procedūrinių reikalavimų pažeidimas. Nors ieškovės pritaria, kad Komisija gali motyvuoti savo sprendimus darydama nuorodą į ekspertizę, tai reiškia, jog ši ekspertizė turi būti prieinama visoms tiesiogiai susijusioms šalims.

89 Ieškovės priduria, kad ginčijamame sprendime nepaaiškinama, kodėl Komisija nepritarė 275 mln. DKK skaičiui, rėmėsi ankstesne data nei 2012 m. liepos 2 d., kai buvo baigtas sandoris, ir nenagrinėjo, ar turto perleidimas atitiko rinkos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principą.

90 Komisija mano, kad trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Bendrojo Teismo vertinimas

91 Remiantis SESV 296 straipsnio antra pastraipa, teisės aktai turi būti motyvuoti. Be to, Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnio 2 dalies c punkte nurodyta, kad teisė į gerą administravimą apima administracijos pareigą pagrįsti savo sprendimus.

92 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo atitinkamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių. Motyvai turi aiškiai ir nedviprasmiškai atskleisti institucijos argumentus, kad, pirma, Sąjungos teismas galėtų vykdyti teisėtumo kontrolę ir, antra, suinteresuotieji asmenys, norėdami apginti savo teises ir patikrinti, ar sprendimas pagrįstas, galėtų susipažinti su priemonės pagrindimu (2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen / Komisija*, T-228/99 ir T-233/99, EU:T:2003:57, 278 punktas).

- 93 Nereikalaujama, kad motyvuose būtų nurodytos visos svarbios faktinės ir teisinės aplinkybės, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka SESV 253 straipsnio antros pastraipos reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jų formuluotę, bet ir kontekstą ir visas nagrinėjamą sritį reglamentuojančias teisės normas (2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen / Komisija*, T-228/99 ir T-233/99, EU:T:2003:57, 279 punktą).
- 94 Visų pirma Komisija neprivalo priimti pozicijos dėl visų argumentų, kuriuos jai pateikė suinteresuotieji asmenys, pakanka, kad ji išdėstytų faktus ir teisinius argumentus, turinčius esminę reikšmę sprendimo struktūrai (2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen / Komisija*, T-228/99 ir T-233/99, EU:T:2003:57, 280 punktą).
- 95 Ieškovių pateiktus kaltinimus reikia išnagrinėti atsižvelgiant būtent į šiuos svarstymus.
- 96 Pirma, dėl kaltinimo, pagrįsto tariamu kitų valstybių narių ir suinteresuotųjų trečiųjų asmenų negalėjimu suprasti, kaip Komisija apskaičiavo paskolų portfelio rinkos vertę ir tikrąją ekonominę vertę ir kaip ji gavo ginčijamo sprendimo 97, 103, 116 ir 117 konstatuojamosiose dalyse nurodytus skaičius, reikia pažymėti, kad ieškovės negali remtis motyvų, reikalingų nurodyti tretiesiems asmenims, trūkumu. Be to, pastarieji pripažįsta, kad Komisija jiems pateikė reikšmingą informaciją per administracinę procedūrą. Pažymėtina, kad, kaip nurodo Komisija, ginčijamame sprendime pateiktas metodo, naudoto apskaičiuoti *NewCo* turto rinkos vertę (91–93 konstatuojamosios dalys), ir metodo, naudoto apskaičiuoti tikrąją vertę (116 konstatuojamoji dalis), detalus aprašymas.
- 97 Todėl, priešingai tam, ką teigia ieškovės, ginčijamame sprendime pateikiami esminiai svarstymai, kuriais pagrįstas Komisijos argumentavimas, susijęs su rinkos vertės ir tikrosios ekonominės vertės apskaičiavimu. Be to, konstatuotina, kad pateikdamos antrąjį pagrindą ieškovės galėjo nurodyti daug argumentų, kuriais siekiama užginčyti šių apskaičiavimų pagrįstumą, vadinasi, jos galėjo juos suprasti.
- 98 Antra, dėl kaltinimų, susijusių su nepriklausoma ekspertize, pirmiausia pažymėtina, kad Komisija teisėtai gali kreiptis į nepriklausomus ekspertus, jeigu ji mano, jog tai reikalinga, kaip ji padarė daug kartų valstybės pagalbos srityje. Todėl nagrinėjamu atveju ginčijamas sprendimas negali būti kritikuojamas dėl to, kad jis pagrįstas 2012 m. birželio 7 d. eksperto ataskaita. Be to, kaip buvo nurodyta pirmiau, ginčijamame sprendime ne tik bendrai daroma nuoroda į nepriklausomą ekspertizę, bet pateikiami esminiai Komisijos argumentai.
- 99 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti argumentą, susijusį su atsisakymu ieškovėms pateikti dvi išsamias ekspertizės ataskaitas. Kaip teisingai nurodė Komisija, valstybės pagalbos kontrolės procedūra yra procedūra, pradedama prieš valstybę narę, kuri atsakinga už pagalbos suteikimą. Ši procedūra nepradedama prieš pagalbos gavėją, todėl jis negali remtis savo teisėmis į gynybą (2002 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *British Airways ir kt. / Komisija*, T-371/94 ir T-394/94, EU:T:1998:140, 81 ir 83 punktai). Suinteresuotiesiems asmenims suteikiama tik teisė dalyvauti administracinėje procedūroje tiek, kiek tinkama atsižvelgiant į nagrinėjamo atvejo aplinkybes (1998 m. birželio 25 d. Sprendimo *British Airways ir kt. / Komisija*, T-371/94 ir T-394/94, EU:T:1998:140, 60 punktą). Galiausiai pažymėtina, kad Komisijos ekspertizės ataskaitos vienai iš suinteresuotųjų šalių nepateikimas yra nereikšmingas siekiant nustatyti galimą pareigos motyvuoti pažeidimą (2005 m. birželio 15 d. Sprendimo *Corsica Ferries France / Komisija*, T-349/03, EU:T:2005:221, 77 punktą).
- 100 Trečia, dėl tariamo motyvų, susijusių su bendroju 375 mln. DKK (vietoj 275 mln. DKK) paramos kapitalui priemonių poveikiu, trūkumo pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 116 konstatuojamojoje dalyje Komisija gavo šį rezultatą remdamasi Danijos finansų priežiūros institucijos pateiktomis duomenimis ir taikydama savo Sumažėjusios vertės turto komunikatą. Be to, antrojo pagrindo penktame kaltinime ieškovės pateikė daug argumentų, kuriais siekiama užginčyti šio apskaičiavimo pagrįstumą, o tai reiškia, kad jos galėjo suprasti minėtą apskaičiavimą. Konkrečiai kalbant, iš ieškinio 146 punkto ir iš dubliko 73 punkto matyti, kad jos suprato, jog atlaisvinto kapitalo suma buvo gauta sumažinus 275 mln. DKK apsaugos nuo likvidumo rizikos rezervą ir sumažinus 100 mln. DKK

apsaugos nuo kitų rizikų, be kita ko, kredito rizikos, rezervą. Taigi pareiga motyvuoti turi būti atskirta nuo motyvų pagrįstumo klausimo, susijusio su ginčijamojo akto teisėtumu iš esmės (2012 m. spalio 5 d. Sprendimo *Evropaiki Dynamiki / Komisija*, T-591/08, nepaskelbtas Rink., 157 punktą). Dėl šių priežasčių šiam kaltinimui negalima pritarti.

- 101 Ketvirta, dėl tariamo motyvų, susijusių su referencine data paskolų portfeliui įvertinti, trukumo iš ginčijamo sprendimo, ypač iš jo 27, 29 ir 94 punktų ir 30 ir 72 išnašų matyti, kad paskolų portfelis vertinamas remiantis jo sudarymo diena, t. y. 2011 m. gruodžio 31 d., atsižvelgiant į jo kokybės pokyčius iki 2012 m. liepos 2 d., t. y. dienos, kai buvo baigtas sandoris. Ypač iš 2013 m. rugsėjo 16 d. ekspertų ataskaitos, kuria remiamasi ginčijamame sprendime, matyti, kad Komisija nusprendė laikytis tokio požiūrio dėl to, jog, nepaisant vėlesnės sandorio baigimo dienos, sandoris turėjo sukelti padarinių atgaline data, t. y. 2011 m. gruodžio 31 d.
- 102 Šiuo klausimu primintina, kad pagal teismų praktiką asmens nenaudai priimtas aktas yra pakankamai motyvuotas, jeigu jis priimtas suinteresuotajam asmeniui žinomomis aplinkybėmis, leidžiančiomis jam suprasti jo atžvilgiu priimtos priemonės reikšmę (2013 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Taryba / Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 71 punktą ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Technion ir Technion Research & Development Foundation / Komisija*, T-216/12, EU:T:2015:746, 97 punktą). Kadangi per administracinę procedūrą Komisija nusiuntė 2013 m. rugsėjo 16 d. eksperto ataskaitą ieškovėms ir ji buvo pridėta prie ieškinio, ji sudarė ieškovių žinomą kontekstą. Taigi šį kaltinimą reikia atmesti.
- 103 Penkta, dėl kaltinimo, pagrįsto motyvų, susijusių su Komisijos atsisakymu taikyti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančio ūkio subjekto principą, trukumu, neginčijama, kad ginčijamas sprendimas yra pagrįstas privataus investuotojo principu. Pagal teismo praktiką asmens nenaudai priimto sprendimo motyvai turi leisti teismui vykdyti šio sprendimo teisėtumo kontrolę, o suinteresuotajam asmeniui – suteikti informaciją, būtina įvertinti, ar sprendimas pagrįstas (1985 m. liepos 11 d. Sprendimo *Remia ir kt. / Komisija*, 42/84, EU:C:1985:327, 26 punktą).
- 104 Konstatuotina, kad nagrinėjamu atveju sprendime Komisija pateikė esminę reikšmę turinčius teisinius argumentus. Iš tiesų iš ginčijamo sprendimo matyti, kad jis buvo pagrįstas privataus investuotojo principo taikymu, todėl ieškovės galėjo ginčyti šio sprendimo pagrįstumą ir Bendrasis Teismas galėjo įvykdyti savo teisminę kontrolę nagrinėdamas pirmąjį pagrindą. Šiomis aplinkybėmis neatsižvelgiant į ginčijamo sprendimo pagrįstumą šiuo klausimu, reikia atmesti šį kaltinimą, pagrįstą motyvų trukumu.
- 105 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 106 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, be savo bylinėjimosi išlaidų, ji turi padengti ieškovių bylinėjimosi išlaidas pagal jų pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2014 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimą 2014/884/ES dėl valstybės pagalbos SA.34445 (12/C), kurią suteikė Danija, kad FIH bankui nuosavybės teise priklausantis turtas būtų perduotas įmonei FSC.**
- 2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Paskelbta 2016 m. rugsėjo 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.